

Ewa Szary

"O języku poetyckim", Jerzy Faryno,
"Pamiętnik Literacki" R.63 (1972) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 142

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) DOLEŻEL Lubomir: Szkoła praska i statystyczna teoria języka poetyckiego. Przeł. M. Basaj. "Pamiętnik Literacki" R. 63:1972 z. 2, s. 275-291.

Praca z zakresu teorii języka poetyckiego. Autor wskazuje na związki, jakie łączą badaczy praskiej szkoły strukturalnej, a szczególnie J. Mukar'ovskiego z teorią statystyczną języka poetyckiego, dotyczącą właściwości frekwencyjnych i probabilistycznych tekstów poetyckich. Autor jest zdania, że główne tezy teorii praskich strukturalistów są "statystyczne" w swej treści, ale nie w sformułowaniach, stąd traktuje tę teorię jako prestatystyczną. Szczegółowe rozważania autora na temat statystycznej teorii języka poetyckiego poświęcone są dwom zagadnieniom: 1) statystycznemu wyrażeniu przeciwieństwa tekstowego: podległość normom - aktualizacja, i 2) semantycznym aspektem przeciwstawienia: języka normowanego i aktualizowanego.

BP/46/25

E.Sz.

(I) FARYNO Jerzy: O języku poetyckim. "Pamiętnik Literacki" R. 63:1972 z. 2, s. 117-144.

Zaprezentowana przez autora semiotyczna koncepcja języka poetyckiego, uzupełniająca znaną tezę, że "język poetycki to specjalna organizacja języka naturalnego", stwierdzeniem, iż tę specjalną organizację dyktuje określone ujęcie świata - pozostaje w bezpośrednim (zależnym) związku z pracami teoretycznymi J. Lotmana. Autor zmierza do rekonstrukcji podstaw języków poetyckich (założywszy uprzednio, że języków poetyckich jest wiele) w oparciu o analizę konkretnych utworów poetyckich, proponując przy tym cztery takie analizy: tekstów Balmonta, Annińskiego, Błoka i Majakowskiego.

BP/46/26

E.Sz.